

Antonina Karpowicz-Zbińkowska: J. S. Bach: 6 Favourite Cantatas

to nie jest wielki głos operowy, jej wykonanie jest wyjątkowo delikatne, chciałoby się rzec: koronkowe

To nie jest wielki głos operowy, jej wykonanie jest wyjątkowo delikatne, chciałoby się rzec: koronkowe - przeczytaj kolejny felieton z cyklu Perły Muzyki Dawnej

Po płycie *J. S. Bach, Actus tragicus*, którą reklamowałam kilka tygodni temu, pora polecić drugi zbiór bachowskich kantat w wykonaniu zespołu The Bach Ensemble pod dyrekcją Joshuy Rifkina. O ile tamten

album został skomponowany głównie z kantat żałobnych, dwupłytowy album *6 Favourite Cantatas* składa się z kantat o charakterze radosnym. Każda z nich wymagałaby osobnego omówienia, ale ograniczę się tutaj do zaprezentowania dwóch z nich. Obie nagrane zostały w roku 1986.

Kantata *Wachet auf, ruft uns die Stimme* (BWV 140) oparta jest na chorale protestanckim o tym samym tytule, którego autorem był żyjący w XVI wieku pastor Philipp Nicolai. Albert Schweitzer pisze w swojej sławnej monografii Bacha, że do tego autora Bach czuł szczególny pociąg, bo był to mistyk, który podobnie jak on żył w świecie *Pieśni nad pieśniami*.

Kantata ta opowiada przypowieść o pannach mądrych i pannach głupich. Tekst tytułowego chorału to prawdziwa poezja mistyczna:

*Obudźcie się, wołają głosy
Straży z wysokiej, wysokiej wieży;
Obudź się miasto Jeruzalem!
Wybija północ;
Wołają dźwięcznymi głosami;
Gdzie jesteście panny mądre?
Oto oblubieniec nadchodzi;
Wstańcie, weźcie lampy swoje!
Alleluja!
Gotujcie się
Na ucztę weselną.
Trzeba mu wyjść na spotkanie!*

Centralną część kantaty, którą stanowi strofa tego chorału (który zresztą Bach opracował także jako chorał organowy) okalają dwa duety, które są mistycznymi dialogami Jezusa i duszy ludzkiej. Schweitzer daje do zrozumienia, że jego zdaniem są one mocno egzaltowane. Daj Boże, by dzisiejsza muzyka kościelna była tak egzaltowana!

Bach pokazuje tu cały swój artyzm, nie ma chyba bardziej zachwycających arii, operujących bezpośrednio takim środkiem wyrazu jak dialogowanie pomiędzy głosem basowym, który śpiewa tekst przypisany Jezusowi, oraz sopranem, który odgrywa w tym dialogu rolę duszy.

Pierwszy duet to *Wenn kömmt du, mein Heil?*, drugi zaś to duet będący parafrazą znanego fragmentu *Pieśni nad pieśniami: Mein Freund ist mein*. Oto tłumaczenie tekstu tego duetu:

*Mój miły jest mój,
Ja jestem twój,
Prawdziwa miłość nigdy nie zna końca.
Teraz z tobą będę
Paść się wśród róż niebieskich,
A ty ze mną będziesz
Na wieki w błogim zachwycie jak jedno.*

Druga kantata z tego albumu, którą chciałabym zaprezentować to jubilacyjna w charakterze kantata przeznaczona głos sopranowy *Jauchzet Gott in allen Landen* (BWV 51). Kantata ta, odznaczająca się

wysokim poziomem trudności z punktu widzenia wykonawczego, najczęściej wykonywana była przez potężne głosy div operowych. Wykonanie Julianne Baird jest pod tym względem wyjątkowe: to nie jest wielki głos operowy, jej wykonanie jest wyjątkowo delikatne, chciałoby się rzec: koronkowe.

